

Publicerad 2004-02-19 20:07 av PPQ

Illamående som få på ett x 2000 mellan uppsala-örebro skrev jag med darrande händer de två första styckena, jag försökte tänka fina tankar, resten skrev jag i Örebro ett par dagar senare, på järntorget av alla ställen, den här dikten skrev jag mars 2000,

Dikt till dig

Vad har du för färg på ögonen ?
De är klarblå, blåare än himlen, inte sant ?
Jag kan inte se vad du har för färg på ögonen
För jag bländas av din utstrålning
Som strömmar ut från din själ
Genom dina ögon likt solen värme
Sprids utöver den klarblåa himlen genom dess strålar.

Jag antar att dina ögon är klarblåa
Kan jag inte få drunkna i dem en stund.
Sväva bort i drömmarna.
Ty i dag är himlen grå utanför fönstret
Och då är dina klarblåa ögon himlen för mig.

Jag har köpt denna ros till dig
Rosor är bland det vackraste som finns.
Den här rosen är röd som blod
Men inte rödare än dina läppar.
Rosen är så vacker.
Jag vill att du ska ha den.
Du ska torka den och spara den.
Och varje gång du ser den
Ska du minnas det jag nu säger till dig:
Denna vackra blommas skönhet
Kommer aldrig någonsin att kunna mäta sig med den skönhet som du har
Den kommer att vissna och förlora sin skönhet
Det kommer aldrig att hända dig
För rosen har trots allt bara ett vackert yttre
Du har så mycket mer än yttre skönhet
Du har dessutom ett vackert inre
Det kan jag nu se
Det syns så tydligt då jag ser dig med denna ros i dina händer.
Trots att rosen är bland det vackraste som finns
Kommer den aldrig kunna att jämföras med din skönhet.
Därför ger jag dig nu denna ros,

Och jag vill verkligen att du ska spara den
Så att du aldrig glömmet det jag nyss sagt
Så att du aldrig glömmet att din skönhet aldrig vissnar.

Vad är det som doftar så ljuvligt
En doft som jag aldrig tidigare känt.
Så diskret, men ändå så stark.
Man känner den inte direkt
Men allt efter som så blir den allt märkbar
Och tillslut går det inte att undgå att känna den.
Fel, man vill vara så nära som möjligt
För den doften är det renaste
Och mest naturliga jag någonsin känt.

Är det ditt hår som doftar så gott ?
Kanske är det doften av ditt schampo som dröjt sig kvar
Sedan dina fingrar masserade in det
I ditt oändliga hår, tidigt i morse.
Jag funderar på om det kan vara parfym
Kanske något franskt. Vad vet jag ?
Jag är värdelös på parfymer ?
Men jag vet att din doft är den härligaste doft jag känt.

Ditt hår är gyllene blont i solen.
Då fångar vinden det.
Det får mig att tänka på ett sädesfält i september
Som vinden försöker att fånga
Men det bara leker med vinden på ett retfullt sätt
Ingen storm kan ta det med sig, än mindre någon vind
Det är starkare, och därför förtjänar det samma glans som guld
Och samma färg som solen.

Dina händer måste vara som en varm bris vid stranden
Efter årets första dopp
Och din röst är som ljuvlig musik för öronen
Det är därför som jag blir så tyst då du talar.
Jag njuter så fullkomligt då du pratar, och ger liv åt varje ord.
Du har allt det där, som jag önskade att jag själv hade en liten del av.
Men jag är inte sorgsen, utan jag är glad över att få ta del
Av allt det gudomliga som du har.
Det får mig att känna mig tacksam.

Tacksam för att få sitta här bredvid dig
Och tacksam över att få leva.

Jag kom in över slätten, nådde staden i sällskap med vindarna.
Den här stan är som gjord för dig.
Solen speglar sig i fasader
Och vinden letar sig in genom gator och gränder.
Vill du visa mig min stad ?
Visa mig alla de ställen som jag aldrig annars skulle få se.
Och om du vill så skulle jag vilja ge dig ett minne
Av denna stund, jag skulle vilja ge dig ett liv
Som vi skapat tillsammans.
För ingen annan kvinna skulle vara bättre.
Ett kärleksbarn är sällan planerat
Men så otroligt välkommet.
Och om du vill så kan vi.

Jag tog mig in till staden via tunnlar och broar.
Staden hade precis vaknat, och gatorna var våta.
Vattnet ramade in slottet och jag stod på bron och såg bussarna komma och gå
Jag såg cyklar och människor på väg.
Vart var jag på väg ?
Var jag på väg till dig.
Visste så väl var du bor
Men tvekade att ringa på din dörr
Funderade på att ringa dig från en telefonkiosk
men visste inte vad jag skulle göra om du inte svarade.
Här står jag, mitt i cyklarnas stad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten